

UNIWERSYTET SWPS

Wspomnienie o Nauczycielu i Przyjacielu

Dorobek prof. Jana Strelaua mierzony liczbą publikacji jest imponujący. Najważniejsze jest jednak to, że znaczenie tych prac jest pierwszorzędne i potwierdzone obecnością w literaturze światowej. Publikacje dotyczące roli temperamentu w zachowaniu człowieka, genetyki behawioralnej, stresu i sposobów radzenia sobie z nim mają znaczący wpływ na kierunek badań w tych obszarach na świecie.

Pierwsze Jego prace były prowadzone w ramach pawłowowskiej szkoły badań temperamentu. Skupiły się na poszukiwaniu determinant temperamentu. Jednak przełomem w badaniach prowadzonych przez prof. Strelaua była koncentracja na funkcjach temperamentu, jego wpływie na rozwój osobowości i na zachowania w sytuacjach o różnej stymulacji. Specyfika badań zespołu Jana Strelaua sprawiła, że nazwano ją „warszawską szkołą badań temperamentu”. Badania w jej ramach były podstawą sformułowania przez prof. Strelaua regulacyjnej teorii temperamentu, do której odnoszą się badacze temperamentu na całym świecie.

Dorobek naukowy Profesora zdobył uznanie i jest znaczący wspaniałymi prestiżowymi nagrodami. Trzeba tu wspomnieć choćby te najważniejsze, by – pośrednio – na podstawie ich renomy uzmysłowić sobie rangę naukową Profesora.

Wśród nagród krajowych otrzymał m.in.:

- nagrodę Fundacji na rzecz Nauki Polskiej (2000),
- nagrodę Prezesa Rady Ministrów RP za wybitny dorobek naukowy (2010)

oraz

- doktoraty honoris causa Uniwersytetu Gdańskiego (1996) i Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza (2006).

Do najważniejszych wyróżnień zagranicznych należą:

- Humboldt Research Award to Eminent Foreign Academics (1990),
- nagroda Max-Planck-Gesellschaft (1992),
- New Europe Prize for Higher Education and Research, nagroda ustanowiona przez sześć instytutów badań zaawansowanych: Stanford, Princeton, Chapel Hill, Berlina, Uppsali i Wassenaar (1997),
- Lifetime Achievement Award, przyznana przez The European Association of Personality Psychology (2012).

Jako Jego uczeń pragnę dodać, że wszelkie wyróżnienia, z jakimi się spotykał, bardzo cieszyły Jego współpracowników, bo darzyliśmy Go wielkim szacunkiem. Ten stosunek do Profesora wynikał nie tylko z respektu dla Jego wielkich osiągnięć, lecz także z podziwu dla Jego postaw życiowych w różnych obszarach życia.

Odczuwamy dotkliwy smutek po odejściu osoby niezwyklej.

PROF. DR HAB. ANDRZEJ ELIASZ
BYŁY REKTOR SWPS

UNIWERSYTETU HUMANISTYCZNOŚPOŁECZNEGO